

Jesper Juul był duńskim terapeutą rodzinnym i autorem wielu książek, dotyczących budowania relacji (m.in. z dzieckiem).

Nieustannie powtarzał, że **najlepszą metodą wychowawczą jest jej brak**, a z dzieckiem należy budować silne więzi.

Oto 10 myśli Jespera Juula o dziecku i wychowaniu.

Jull znalazł bowiem złoty środek między wychowaniem autorytarnym a tzw. **bezsstresowym wychowaniem**. Podkreślał, że w rodzinie ważną rolę odgrywa każdy jej członek – niezależnie od tego, czy jest dorosłym, czy dzieckiem.

1. Dziecko może być naszym nauczycielem

"[do dziecka:] »Zobacz, przez ostatnie dwa tygodnie ciągle się na ciebie wściekałem, kiedy zrobiłeś to i to. Nie wiem, jak mógłbym to zmienić. Czy możesz mi pomóc?« "

("Zamiast wychowywania. O sile relacji").

2. Najmłodszy potrzebują wolności od dorosłych

"Moim zdaniem, największą stratą dzieci w ostatnim trzystoletniu jest fakt, że **nie istnieje dla nich żadna przestrzeń wolna od dorosłych**. Nie ma już drzewa na podwórku, gdzie mogłyby przebywać same. Dawniej dzieci kształtowały swoje kompetencje społeczne w zabawie i komunikacji z innym dziećmi. Takiej możliwości już prawie nie mają, bo nawet kiedy są razem, to dookoła stoją dorośli, którzy się do wszystkiego wtrącają.

Na dodatek, często są oni tak romantycznie lub idealistycznie usposobieni, że nie tolerują żadnych konfliktów. Niewesoło jest być dzisiaj dzieckiem z tymi dorosłymi, którzy nie odstępują ich na krok. A przy tym zaczyna się w różnych środowiskach pedagogicznych mówić, że dzieci mają wielką potrzebę granic. To po prostu trudne do uwierzenia, bo życie dzieci nigdy nie było bardziej ograniczone niż teraz. Dorośli są przez cały dzień przy nich i je kontrolują". ("Przestrzeń dla rodziny").

3. Róbnmy to, czego chcielibyśmy nauczyć dzieci

"To, co rodzice nazywają wychowaniem, nie przynosi żadnego efektu wychowawczego. Ich słowa wpadają dzieciom jednym uchem, a wypadają drugim. **Wychowanie dzieci** dokonuje się, jeśli można tak powiedzieć, między wierszami.

Jak dzieci uczą się radzić sobie z konfliktami? No właśnie, obserwują, jak dorośli to robią. Nic nie pomogą napomnienia, że należy ze sobą rozmawiać grzecznie, skoro oni sami obrzucają się wyzwiskami. **Dzieci nie robią tego, co im mówimy, one robią to, co my robimy"**. ("Przestrzeń dla rodziny").

4. Pozwólmy dziecku doświadczać emocji

"Kiedy jego rodzice są zawsze bardzo mili i uśmiechnięci, uprzejmi i delikatni, jak ma się dowiedzieć, że inni ludzie bywają także urażeni, cierpią ból, frustrację, przeżywają smutek i tracą cierpliwość?

I jeśli chcą, żeby było ono ciągle szczęśliwe, jak ma zrozumieć, że przeciwne uczucia, których doświadcza, również są dobre i jak najbardziej na miejscu?

Co ma zrobić z całą resztą emocji, która kotłuje się w jego głowie?". ("Agresja – nowe tabu? Dlaczego jest potrzebna nam i naszym dzieciom?").

5. Obserwujemy realne potrzeby dzieci

"Dzieci nie wiedzą, czego potrzebują. Wiedzą tylko, na co mają ochotę. Kiedy zatem ich zachcianki stają się kryterium dla rodziców, ich właściwe potrzeby nie zostają zaspokojone".

(„Życie w rodzinie. Wartości w rodzicielstwie i partnerstwie”).

6. Dziecko nie ma zaspokajać naszych pragnień

"Współcześnie nadal oswajamy się z ideą, że **dzieci są nie tylko odrębnymi istotami**, ale także stanowią wartość samą w sobie, gdyż są wyjątkowe i dobre tylko dlatego, że istnieją!"

(„Twoje kompetentne dziecko. Dlaczego powinniśmy traktować dzieci poważniej?").

7. Nasz przykład jest najlepszą metodą wychowawczą

"Życie z dziećmi w rodzinie nie polega na tym, co potocznie nazywamy wychowaniem. Decydująca jest jakość indywidualnego i wspólnego życia dorosłych. Życie dorosłych ma większy wpływ na dzieci niż jakiegokolwiek **świadome próby i metody wychowawcze**".

("Twoja kompetentna rodzina. Nowe drogi wychowania").

8. Dziecko jest tajemnicą

"Bardzo interesujące, ale też trochę przerażające jest to, że większość rodziców przestaje obserwować swoje dzieci, kiedy nauczą się mówić. Przez pierwszych szesnaście, osiemnaście miesięcy za wszelką cenę staramy się ustalić, które dźwięki oznaczają, że jest głodne, zmęczone itd.

Kiedy jednak zaczyna mówić, zachowujemy się, jakbyśmy już wszystko o nim wiedzieli. Uważamy, że znamy je bardzo dobrze i dalej poznawać nie musimy. Nie interesuje nas obserwowanie, jak dziecko się rozwija, jak poszukuje i bada świat. Ograniczamy się tylko do informowania go o tym, co jest dobre, a co złe.

A przecież wciąż nie wiemy, kim jest nasze dziecko. Ono każdego dnia uczy się tysięcy nowych rzeczy. Malec, którego odbierasz z przedszkola, nie jest już tym samym dzieckiem, którego zostawiłeś tu rano.

Przekonanie, że wiemy, co jest dla dziecka najlepsze, czyni z nas głupców. Nie wolno rezygnować z ciekawości i zaangażowania, należy studiować dziecięcy język ciała, tonację głosu, spojrzenia itd. Większość rodziców o tym zapomina i wszystko chce załatwić wychowywaniem". ("Przestrzeń dla rodziny").

9. Nauczmy się stawiać granice

"Kiedy zawsze dajemy dzieciom to, czego chcą, wtedy nie dostają one tego, czego naprawdę potrzebują: swoich rodziców". ("Zamiast wychowania. O sile relacji z dzieckiem").

10. Z czego wynika nieposłuszeństwo dziecka?

"Wiele z tego, co rodzice nazywają nieposłuszeństwem, wynika po prostu z niejasności ich komunikatów, albo tego, że nie są świadomi wymowy swoich słów lub zachowań. A dzieci tak samo mocno ustosunkowują się do świadomych, jak i nieświadomych zachowań dorosłych". („Przestrzeń dla rodziny”).

Źródło:

<https://mamadu.pl/150675,jak-dobrze-wychowac-dziecko-10-cytatow-z-jespera-juula-o-wychowaniu-dzieci>